392R2078

30.7.92 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 215/85

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2078/92,

annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992,

ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(1),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(3),

sekä katsoo, että

ympäristönsuojelun vaatimukset ovat osa yhteistä maatalouspolitiikkaa,

yhteisön maataloustuotannon vähentämiseen tähtäävistä toimenpiteistä on oltava hyötyä ympäristölle,

monet tekijät vaikuttavat ympäristöön ja ympäristöä rasittavat hyvin erilaiset tekijät yhteisön alueella,

soveltuvan tukijärjestelmän avulla maanviljelijät voivat merkittävästi palvella koko yhteiskuntaa ottamalla käyttöön tai ylläpitämällä tuotantomenetelmiä, jotka ovat sopusoinnussa kasvavien ympäristönsuojelun ja luonnonvarojen suojelun vaatimusten kanssa tai maaseutuympäristön ja maiseman hoidon vaatimusten kanssa,

sellaisen tukijärjestelmän käyttöön ottaminen, jonka tarkoituksena on kannustaa vähentämään merkittävästi lannoitteiden tai kasvinsuojeluaineiden käyttöä tai kannustaa ottamaan käyttöön luonnonmukaisia viljelymenetelmiä, voi osaltaan edistää ei ainoastaan maataloudesta peräisin olevien saastumisvaarojen vähentämistä, vaan myös eri tuotannonalojen mukauttamista markkinoiden tarpeisiin suosimalla tuotannon voimaperäisyyden vähentämistä,

maatilojen karjakoon pienentäminen tai eläinten määrän vähentäminen hehtaarilta voi osaltaan estää liian suurista lampaiden tai nautojen määristä johtuvia ympäristöhaittoja; tämän vuoksi maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91(4) 3 artiklassa säädetty tiettyjen tuotannonalojen laajaperäistämisjärjestelmä olisi otettava osaksi tässä asetuksessa säädettyä järjestelmää,

yhteisön kesantojärjestelmän yhteydessä muihin kuin elintarviketarkoituksiin tuotettujen tuotteiden on noudatettava ympäristönsuojelun vaatimuksia; tämän vuoksi tätä asetusta ei pidä soveltaa tällaiseen tuotantoon,

erityisten tuotantomenetelmien käyttöön ottamisen ja ylläpitämisen suosimiseen tarkoitetun järjestelmän avulla voidaan ratkaista ympäristönsuojelun tai maaseutuympäristön suojelun erityisongelmia sekä osaltaan edistää ympäristönsuojelun tavoitteiden saavuttamista,

monia yhteisön maatalous- ja maaseutualueita uhkaavat väestökato, eroosio, tulvat ja metsäpalot ja näitä vaaroja voidaan vähentää ottamalla käyttöön erityistoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on kannustaa maanpinnan hoitoa,

ongelmien laajuuden vuoksi on tarpeen soveltaa järjestelmiä kaikkiin yhteisön maanviljelijöihin, jotka sitoutuvat viljelemään maata siten, että he suojelevat, hoitavat ja parantavat ympäristöä ja maaseutuympäristöä ja välttävät kaikenlaista maataloustuotannon voimaperäistämisen lisäämistä,

asetuksen (ETY) N:o 2328/91 2 artiklassa säädetty voimassa oleva kesantojärjestelmä korvataan yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyviin asetuksiin mukaan otetuilla säännöksillä; näyttää kuitenkin suotavalta ottaa käyttöön pitkäaikaisen kesannoinnin mahdollistava järjestelmä ympäristöön ja luonnonvarojen suojeluun liittyvistä syistä,

tässä asetuksessa tarkoitetuilla toimenpiteillä on kannustettava maanviljelijöitä sitoutumaan ympäristönsuojelun ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusoinnussa olevaan maatalouteen ja siten edistämään markkinoiden tasapainoa; toimenpiteillä on korvattava maanviljelijöille tuotannon vähenemisestä ja/tai tuotantokustannusten kasvamisesta aiheutuvat tulonmenetykset sekä heidän työnsä ympäristön parantamisessa,

jäsenvaltioiden käyttöön ottamilla ohjeistoilla hyvistä viljelymenetelmistä voidaan myös osaltaan saada tuotantomenetelmät paremmin sopusointuun ympäristönsuojelun vaatimusten kanssa,

(1) EYVL N:o C 300, 21.11.1991, s. 7
(2) EYVL N:o C 94, 13.4.1992
(3) EYVL N:o C 98, 21.4.1992, s. 25
(4) EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1

ympäristön monimuotoisuus, luonnonolot ja maatalouden rakenteet yhteisön eri alueilla edellyttävät säädettyjen toimenpiteiden mukauttamista; sen vuoksi on suotavaa säätääniiden täytäntöönpanosta maatalousmaiden tai viljelemättä jätettyjen maiden alueellisessa hoito-ohjelmassa ja mahdollisesti kansallisissa asetuksissa,

niin yhteisön kuin jäsenvaltioidenkin on tehostettava koulutus- ja tiedottamispyrkimyksiään, jotka koskevat ympäristön kanssa sopusointuisten maa- ja metsätalouden tuotantomenetelmien käyttöön ottamista ja erityisesti hyvän maatalouskäytännön ja luonnonmukaisen maatalouden säännöstön soveltamista,

näiden ohjelmien parhaimman mahdollisen tehokkuuden takaamiseksi on välttämätöntä varmistaa saaduista tuloksista tiedottaminen ja niiden tarkastus määräajoin,

näillä toimenpiteillä on osaltaan edistettävä tiettyjen yhteisön ympäristölainsäädännön erityistavoitteiden toteutumista,

yhteisö osallistuu toiminnan rahoittamiseen ja sen vuoksi sen on voitava varmistua, että jäsenvaltioiden toiminnan täytäntöönpanemiseksi antamat säännökset edesauttavat toiminnan tavoitteiden toteutumista; tähän tarkoitukseen olisi käytettävä jasenvaltioiden ja komission yhteistyörakennetta, joka on otettu käyttöön 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklassa, joka sisältää asetuksessa (ETY) N:o 2052/88([1]) annetut yhtäältä eri rakennerahastojen keskinäisen toiminnan ja toisaalta rakennerahastojen ja Euroopan investointipankin ja muiden rahoitusvälineiden toiminnan yhteensovittamista koskevat täytäntöönpanomääräykset,

on tarpeen lisätä tässä artiklassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoon käytettävät voimavarat niihin, jotka on säädetty rakennerahastojen sääntelyyn liittyvien toimien toteuttamiseksi, erityisesti niiden toimien osalta, joita sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 2052/88([2]) 1 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan b alakohdassa määriteltyihin tavoitealueisiin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tukijärjestelmän tavoitteet

Perustetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston yhteisrahoittama yhteisön tukijärjestelmä:

— yhteisissä markkinajärjestelyissä säädettyjen muutosten täydentämiseksi,

— yhteisön maatalous- ja ympäristöpolitiikan tavoitteiden toteutumisen edistämiseksi,

— kohtuullisen tulotason turvaamiseksi maanviljelijöille.

Tämä yhteisön tukijärjestelmä on tarkoitettu:

a) suosimaan maatalouden ympäristöhaittoja vähentävää maataloustuotantoa, jolloin tuotannon vähentyessä markkinoiden tasapaino paranee;

b) suosimaan ympäristölle suotuisaa kasvintuotannon ja nautojen ja lampaiden kasvatuksen laajaperäistämistä, mukaan lukien maatalousmaiden muuttamista laajaperäisesti viljellyiksi laitumiksi;

c) suosimaan sellaista maatalousmaiden hyödyntämistä, jossa otetaan huomioon ympäristön, maaseutuympäristön, maiseman, luonnonvarojen, maaperän ja geneettisen monimuotoisuuden suojelu ja parantaminen;

d) kannustamaan viljelemättömien maatalous- ja metsämaiden hoitoa siellä, missä se näyttää välttämättömältä ekologisista syistä, luonnontuhojen tai tulipalovaaran vuoksi, ja estämään tästä syystä maatalousalueiden väestökatoon liittyvät uhat;

e) kannustamaan maatalousmaiden pitkäaikaista kesannointia ympäristöllisistä syistä;

f) kannustamaan maankäytön suunnittelua julkiseen käyttöön ja virkistystarkoituksiin;

g) suosimaan maanviljelijöiden perehdyttämistä ja kouluttamista ympäristönsuojelun ja maaseutuympäristön hoitamisen vaatimusten kanssa sopusointuiseen maatalouteen.

2 artikla

Tukijärjestelmä

1 Jos tuella on myönteisiä vaikutuksia ympäristöön ja maaseutuympäristöön, järjestelmään voi sisältyä tukia maataloustuottajille, jotka sitoutuvat:

a) vähentämään lannoitteiden ja/tai kasvinsuojeluaineiden käyttöä merkittävästi tai säilyttämään käyttö jo vähennetyllä tasolla tai ottamaan käyttöön tai käyttämään edelleen luonnonmukaisia viljelymenetelmiä;

b) siirtymään muilla tavoin kuin a alakohdassa tarkoitetuilla tavoilla kasvintuotannon laajaperäistämiseen, mukaan lukien rehuntuotanto, tai aiemmin käyttöön otetun laajaperäisen tuotannon ylläpitämiseen, tai muuttamalla maatalousmaat laajaperäisesti viljellyiksi laitumiksi;

c) pienentämään nautojen ja lampaiden päälukua rehuntuotannossa olevaa pinta-alayksikköä kohti;

d) käyttämään muita ympäristönsuojelun ja luonnonvarojen suojelun sekä maaseutuympäristön ja maiseman säilyttämisen kanssa sopusointuisia tuotantomenetelmiä, tai kasvattamaan eläimiä, jotka ovat uhanalaista paikallista rotua;

e) hoitamaan viljelemättömiä maatalous- tai metsämaita;

([1]) EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 1
([2]) EYVL N:o 185, 15.7.1988, s. 9

f) edistämään pitkäaikaista viljelykäytöstä poistamista vähintään 20 vuodeksi ympäristön käyttöön liittyvistä syistä, erityisesti biotooppien suojelualueiden tai luonnonpuistojen perustamiseksi tai vesien suojelemiseksi;

g) suunnittelemaan maankäyttöä julkiseen käyttöön tai virkistystarkoituksiin.

2 Järjestelmään voi lisäksi kuulua toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on maanviljelijöiden kouluttaminen ympäristön kanssa sopusointuisten maa- ja metsätalouden tuotantomenetelmien alalla.

3 artikla

Tukiohjelmat

1 Jäsenvaltioiden on täytäntöönpantava kaikilla alueillaan ja erityistarpeidensa perusteella 2 artiklassa tarkoitettu tukijärjestelmä monivuotisten alueohjelmien avulla, jotka koskevat 1 artiklassa tarkoitettuja tavoitteita. Ohjelmien on kuvastettava ympäristön eri tilanteiden, luonnonolojen ja maatalouden rakenteiden moninaisuutta, maataloustuotannon tärkeimpiä suuntaviivoja ja yhteisölle ensisijaisen tärkeitä asioita ympäristöalalla.

2 Kukin ohjelma kattaa ympäristön ja maaseutuympäristön kannalta yhtenäisen alueen ja koskee periaatteessa kaikkia 2 artiklassa säädettyjä tukia. Ohjelmat voidaan kuitenkin riittävin perustein rajoittaa tukiin, jotka vastaavat alueen erityispiirteitä.

3 Ohjelma perustetaan vähintään viideksi vuodeksi ja siihen sisältyy vähintään seuraavat tiedot:

a) maantieteellisen alueen ja tarvittaessa kyseisten sitä pienempien alueiden rajaaminen;

b) kuvaus alueen luonnon, ympäristön ja rakenteiden ominaisuuksista;

c) kuvaus tarkoitetuista tavoitteista ja niiden perustelu alueen ominaispiirteisiin perustuen, mukaan lukien viittaus yhteisön ympäristölainsäädäntöön, jonka tavoitteita ohjelma toteuttaa;

d) tukien myöntämisedellytykset ottaen huomioon ongelmatilanteet;

e) arvio alueohjelman toteuttamisen vuosikustannuksista;

f) säännökset, jotka on toteutettu maatalouden ja maaseudun toimijoiden tiedottamiseksi riittävästi.

4 Edellä 1, 2 ja 3 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat luoda yleiset asetukset, joissa säädetään yhden tai useamman 2 artiklassa tarkoitetun tuen laaja-alaisesta soveltamisesta jäsenvaltioiden alueella. Näiden asetusten on oltava täsmällisiä ja tarvittaessa niitä on täydennettävä 1 kohdassa tarkoitetuilla alueohjelmilla.

4 artikla

Tukien luonne ja määrät

1 Maanviljelijöille, jotka tekevät vähintään viideksi vuodeksi yhden tai useamman 2 artiklassa tarkoitetun sopimuksen, myönnetään vuosittainen palkkio tuotannosta poistettua hehtaaria tai eläinyksikköä kohti kyseiseen alueeseen sovellettavan ohjelman mukaisesti. Maan viljelykäytöstä poistamisen osalta tämä sopimus tehdään 20 vuodeksi.

2 Palkkion enimmäismääräksi vahvistetaan:

— 150 ecua hehtaarilta yksivuotisille viljelmille, joiden hehtaarikohtainen palkkio myönnetään näitä viljelmiä koskeviin yhteisiin markkinajärjestelyihin liittyvien asetusten säännösten nojalla,

— 250 ecua hehtaarilta muille yksivuotisille viljelmille ja laitumille,

— 210 ecua tuotannosta poistettua naudan tai lampaiden nautayksiköltä,

— 100 ecua kasvatettua uhanalaisen rodun nautayksiköltä,

— 400 ecua hehtaarilta erikoistuneille oliiviviljelmille,

— 1000 ecua hehtaarilta sitrushedelmille,

— 700 ecua hehtaarilta muille monivuotisille viljelmille ja viiniköynnökselle,

— 250 ecua hehtaarilta viljelemättömän maanpinnan hoitamiseksi,

— 600 ecua hehtaarilta pitkäaikaiselle viljelykäytöstä poistamiselle,

— 250 ecua hehtaarilta paikallisiin oloihin sopeutuneiden uhanalaisten hyötykasvien viljelylle ja lisäämiselle.

Taulukko eläinten muuntamiseksi nautayksiköiksi on liitteessä.

3 Yksivuotisten viljelmien ja laidunten palkkion enimmäismäärä on 350 ecua hehtaarilta, jos maanviljelijä tekee samanaikaisesti samaa viljelyalaa koskevan yhden tai useamman 2 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa säädetyn sopimuksen sekä 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn sopimuksen.

4 Jos palkkio myönnetään eläinyksikkömäärän vähentämisen perusteella:

— edellä 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä tukia ei voida myöntää maatilan rehunviljelyaloille,

— näille aloille 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti myönnettävän palkkion enimmäismäärää vähennetään 50 prosenttia.

5 Yhteisö voi osallistua komission asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrittämin edellytyksin myös edellä tarkoitettuihin jäsenvaltioiden myöntämiin palkkioihin 2 artiklassa tarkoitettujen rajoitusten pakollisesta soveltamisesta johtuvien niiden tulonmenetysten korvaamiseksi, jotka ovat seurausta jäsenvaltioiden täytäntöönpanemista yhteisön säännösten yhteydessä päätetyistä toimenpiteistä.

6 Jäsenvaltiot voivat säätää, että maanviljelijät sitoutuvat kokonaisohjelmaan, joka koskee koko maatilaa tai sen osaa.

Tällöin tukien määrä voidaan vahvistaa kokonaislaskelman perusteella, joka toteutetaan tässä artiklassa ja 5 artiklassa säädettyjä määriä ja edellytyksiä noudattaen.

5 artikla

Tukien myöntämisedellytykset

1 Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi 3 artiklan 4 kohdassa ja/tai alueohjelmissa tarkoitettujen yleissäännösten yhteydessä jäsenvaltioiden on määritettävä:

a) tuen myöntämisedellytykset;

b) tukien määrä edunsaajan tekemän sopimuksen perusteella ja tulonmenetysten sekä toimenpiteen kannustavuuden perusteella;

c) edellytykset, joiden mukaisesti tuki 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun viljelemättömän maanpinnan hoitamiseksi voidaan myöntää muille kuin maanviljelijöille, jos tehtävän hoitamiseen ei ole maanviljelijää;

d) edunsaajan täytettäväksi tarkoitetut edellytykset erityisesti tehtyjen sopimusten noudattamisen varmistamiseksi ja tarkastamiseksi;

e) edellytykset, joiden mukaisesti tuki voidaan myöntää, jos maanviljelijä ei voi tehdä sopimusta vähintään vaadituksi vähimmäisajaksi.

2 Tämän asetuksen nojalla tukea ei voida myöntää aloille, jotka kuuluvat yhteisön järjestelmään mann poistamiseksi viljelykäytöstä ja joita käytetään muuhun kuin elintarviketuotantoon.

3 Tuki voidaan rajoittaa maatilakohtaiseksi enimmäismääräksi tai se voi vaihdella maatilojen koon mukaan siten, että toimenpide säilyttää kuitenkin kannustavan luonteensa.

6 artikla

Kurssit, harjoittelujaksot ja esittelyhankkeet

1 Siltä osin kuin rahoitusta ei ole myönnetty asetuksen (ETY) N:o 2328/91 28 artiklassa, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erityistuen, joka koskee ympäristön ja luonnonvarojen suojelun ja maaseutuympäristön ja maiseman hoidon ja erityisesti hyvän maatalouskäytännön sääntöjen ja luonnonmukaisen maatalouden kanssa sopusointuisiin maa- ja metsätaloustuotannon menetelmiin liittyviä kursseja ja harjoittelujaksoja. Tukijärjestelmään kuuluu tukien myöntäminen:

— kursseille tai harjoittelujaksoille osallistumiseen,

— kurssien ja harjoittelujaksojen järjestämiseen ja toteuttamiseen.

Jäsenvaltioille ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tukien myöntämisestä aiheutuneista kuluista korvataan enintään 2 500 ecua kurssin tai harjoittelujakson kokonaisuudessaan suorittaneilta.

Tämän artiklan toimenpiteet eivät koske kursseja tai harjoittelujaksoja, jotka kuuluvat maatalouden keskiasteen koulujen tai korkeakoulujen tavanomaisiin opinto-ohjelmiin ja opetussuunnitelmiin.

2 Yhteisö voi osallistua ympäristönsuojelun vaatimusten kanssa sopusointuisia tuotantomenetelmiä koskevien ja erityisesti hyvien viljelymenetelmien ja luonnonmukaisen maatalouden ohjeistoa koskevien esittelyhankkeiden toteuttamiseen.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun yhteisön tukeen voi sisältyä tämän alan toimivaltaisten paikallisten tai yksityisten järjestöjen tekemiin aloitteisiin ja niiden käyttämiin opetusvälineisiin ja tiedottamiseen liittyvä tuki.

7 artikla

Ohjelmien tarkastelumenettely

1 Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yleisten asetusten suunnitelmat ja 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ohjelmat sekä voimassa olevat tai toteutettaviksi suunnitellut lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset tämän asetuksen soveltamisen mahdollistamiseksi ennen 30 päivää heinäkuuta 1993 (12 kuukautta voimaantulosta).

2 Komissio tutkii jäsenvaltioiden tiedonannot määrittääkseen:

— niiden vastaavuuden tämän asetuksen kanssa ottaen huomioon sen tavoitteen ja eri toimenpiteiden yhteyden,

— yhteisrahoitettavien toimien luonteen,

— yhteisrahoitettavat kokonaiskustannukset.

3 Komissio päättää yleisten asetusten ja alueohjelmien hyväksymisestä ottaen huomioon 2 kohdassa tarkoitetut tekijät ja asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

Yhteisön rahoituksen määrä

Yhteisön yhteisrahoituksen määrä on 75 prosenttia asetuksen (ETY) N:o 2052/88 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen tavoitteiden kattamilla alueilla ja 50 prosenttia muilla alueilla.

9 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt soveltamisesta

Komissio antaa tarvittaessa yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta asetuksen (ETY) N:o 4253/88 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

Loppusäännökset

1 Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta toteuttaa, lukuun ottamatta 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua aluetta, lisätukitoimenpiteitä, joiden edellytykset tai yksityiskohtaiset myöntämissäännöt poikkeavat siinä säädetyistä tai joiden määrä on suurempi kuin siinä säädetty taso edellyttäen, että nämä toimenpiteet noudattavat tämän asetuksen ja perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan tavoitteita.

2 Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta kolme vuotta sen jälkeen, kun asetus on tullut voimaan jäsenvaltioissa.

11 artikla

Siirtymäsäännökset

Asetuksen (ETY) N:o 2328/91 39 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamista pidennetään ja pidentämisen vaikutukset ovat seuraavat:

1) asetuksen (ETY) N:o 2328/91 3 artiklaa, joka koskee tuotannon laajaperäistämistä, sovelletaan tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alueohjelmien tai edellä sanotun 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yleisten asetusten voimaantuloon;

2) asetuksen (ETY) N:o 2328/91 21–24 artikloita, jotka koskevat ympäristönsuojelun kannalta herkkien alueiden tukia, sovelletaan tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alueohjelmien tai edellä sanotun 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen yleisten asetusten voimaantuloon.

Jäljellä olevien vuosimaksujen enimmäismäärät nostetaan 4 artiklan 2 kohdassa säädetyille tasoille.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 30 päivänä kesäkuuta 1992.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Arlindo MARQUES CUNHA

LIITE

TAULUKKO NAUTOJEN, HEVOSTEN, LAMPAIDEN JA VUOHIEN MUUNTAMISEKSI 4 ARTIKLASSA TARKOITETUIKSI NAUTAYKSIKÖIKSI (NY)

Härät, lehmät ja muut vanhemmat kuin 2 vuotiaat naudat, vanhemmat kuin 6 kk:n ikäiset hevoset	1,0
6 kk:n–2 vuoden ikäiset naudat	0,6
Uuhet	0,15
Vuohet	0,15

Uuhia ja vuohia koskevia kertoimia sovelletaan kaikkiin 4 artiklassa ilmoitettuihin määriin ny:tä kohti.